

Тадић није заслужио орден, а ја јесам, тврди Николић, дакле Томислав, за кога сте чули ако сте читали неке од мојих претходних текстова. Он каже да председник Србије Борис Тадић није заслужио орден који је добио поводом прославе 20 година Републике Српске јер он (дакле Томислав) не види Тадићеве заслуге за стварање и очување РС.

Лидер СНС-а притом подсећа да је и он (дакле Томислав) добио орден РС, али да је то, како је навео, било у много тежим околностима него што су данас.

Дакле, о заслугама Николић Томислава је реч.

Не сећам се кад је он то одличје добио, нит од кога, нит зашто. Његових «заслуга» се нажалост добро сећам.

Идемо редом. Мало сам се бавио истраживачким радом па сам у биографији Т. Николића на Википедији пронашао да је он по занимању грађевински техничар, да је као такав био потпредседник у влади Мирка Марјановића, а такође и потпредседник у влади Момира Булатовића. Пронашао сам и да је написао 13 књига. Али никакав орден нашао нисам.

Према биографији на сајту његове садашње странке, г. Николић више није грађевински техничар већ је мастер економиста. То је звање стекао јер је дипломирао на Факултету за економију и инжењерски менаџмент у Новом Саду.

Дакле мастер. (Не питајте ме шта то значи. Не разумем се у нове титуле и звања, нити уопште могу да наслутим шта «економија и инжењерски менаџмент» може бити.)

На поменутом страначком сајту истиче се и да је мастер Николић до сада четири пута био кандидат на председничким изборима и да је сва четири пута изгубио.

У његовој званичној биографији даље стоји, да воли да се одмара у свом родном селу берући «лековите травке и гљиве». Међутим, не помиње се орден РС који је Николић добио за стварање и очување Републике Српске, у тешким околностима, много тежим него што су данас.

Ту сам ја мало збуњен.

Лепо је што председник једне странке, поред свог посла нађе времена да напише 13 књига. Лепо је и што има времена да бере лековите травке и гљиве. Лепо је што и тај податак нађе своје место у његовој биографији, али где се деде орден? Мастер Николић му је толико пажње посветио и са толико жара је свој глас дигао против оног који га по његовом мњењу није заслужио да је за претпоставити како се у званичној биографији истиче и одликовање и разлози за добијање. Међутим, тога нема, само овај коментар на јучерашњој конференцији за штампу.

Имам ја разумевања за скромност, али неправда је да тако значајна ствар падне у запећак, па молим оног који се сећа кад је, од кога, због чега и у којим околностима мастер Николић добио одликовање, да ме подсети.

Иначе, што се «заслуга» тиче, добро се сећам деловање данашњег мастера, а тадашњег војводе Николића и његове странке која је у рату у БиХ имала запажену улогу. У смислу слања паравојних снага, ратнохушкачких активности, ратног профитерства и ко зна чега све још. «За једног Србина убићемо 100 муслимана!» обећао је, а да није трепнуо. Од деловања Николићеве странке трагичне штете, по мом скромном суду имала је и данашња РС, и данашња федерација, и целокупна БиХ, о Србији да и не говорим. Још се од свег тог зла нисмо опоравили.

Ако је мастер Николић, на данашњој кзш, те своје «заслуге» имао у виду, онда је потпуно у праву када каже да их Тадић нема.

С друге стране политичког спектра опет, имамо Жарка Кораћа чија је странка имала другачији приговор. Она је позвала председника Тадића да врати Орден Републике

Српске јер, како наводи, одликовање представља увреду за све жртве рата у Босни и Херцеговини и све жртве на простору бивше Југославије.

Жарко Кораћ често, па и овај пут, наступа у јавности као глас моралне вертикале, неког ко арбитра у етичким питањима.

Има само један мали проблем. Тај вертикални морални интегритет који се уздиже до неприхватања било чега што је из РС, као стакло се разбија већ о ивице базена у Шилеровој.

И претвара у прах.

(Блог Б92)